USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal v neveřejném zasedání konaném dne 14. 10. 2021 stížnost obviněného **P. N.,** narozeného XXXXX, trvale bytem XXXXX, proti usnesení Okresního soudu v Jihlavě ze dne 5. 12. 2020, č. j. 33 Nt 221/2020-22, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu **se** stížnost **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením byl obviněný P. N. podle § 68 odst. 1 trestního řádu z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) trestního řádu vzat do vazby.

2. Proti tomuto usnesení podal obviněný včas stížnost, kterou odůvodnil tím, že v jeho věci neexistují důvody pro vzetí do vazby. Obviněný poukázal na to, že k naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti je třeba úmysl. Obviněný si nicméně nebyl a nemohl být vědom toho, že čerpadla jsou výnosem z trestné činnosti, jedná se o čirou spekulaci orgánů činných v trestním řízení a účelové odůvodnění policejního orgánu nemající vůbec žádný podklad v obsahu spisu. Obviněný zdůraznil, že si nebyl vědom toho, že by se mělo jednat o kradené zboží, resp. že zboží podle něj nemohlo být kradené ze závodu B. D., protože ho zakoupil na Slovensku. Dále se obviněný obsáhle vyjádřil k jednotlivým skutkovým momentům jeho trestního stíhání a zdůraznil, že odůvodnění napadeného usnesení je nutné považovat za zcela účelové, neboť skutek se má podle usnesení o zahájení trestního stíhání týkat čerpadel zakoupených na inzertním portále. Ústavní soud v minulosti judikoval, že pokud se subjektivní stránka činu obviněného rýsuje jen v nejasných a mlhavých obrysech, nebo tato podstatná náležitost ve výroku usnesení o zahájení trestního stíhání chybí a nelze ji vyčíst ani z jeho odůvodnění, nemá rozhodnutí o vzetí do vazby zákonný podklad (například nález sp. zn. IV. ÚS 582/99 ze dne 24. 2. 2000, či nález sp. zn. I. ÚS 46/96 ze dne 6. 6. 1996. Napadené usnesení o zahájení trestního stíhání se subjektivní stránkou činu obviněného vůbec nezabývá. Při aplikaci těchto závěrů Ústavního soudu dle názoru obviněného je nutné konstatovat, že napadené usnesení o vzetí do vazby zákonný podklad nemá, je nepřezkoumatelné z důvodu absence odůvodnění. Dále obviněný poukázal na to, že důkazy – čerpadla Bosch typ CR/CP4HS1/R40/20 nalezená při domovní prohlídce - jsou procesně nepoužitelné. V dalším odůvodnění se obviněný zabývá rozborem této skutečnosti. Z odůvodnění napadeného usnesení nevyplývá, že by byla realizována byť jen jediná transakce mezi J. M. a obviněným, od kterého měl obviněný nakoupit odcizené zboží. Dle obviněného usnesení o zahájení trestního stíhání zcela nesprávně kvalifikuje prospěch údajně získaný obviněným, což má za následek mimo jiné i nesprávnou právní kvalifikaci jeho skutku. Orgány činné v trestním řízení zcela zaměňují pojmy „škoda“ a „prospěch“.

Kvalifikovaná skutková podstata trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku vyžaduje značný prospěch pachatele, tedy nikoliv škodu na straně poškozeného. Dále obviněný poukázal na to, že při posuzování důvodnosti vazby u obviněného je nutné brát zřetel rovněž i na možný v budoucnu uložený trest. Obviněný je ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 1 až 6 let, obviněný do této doby vedl řádný život, je trestně bezúhonný, spolupracuje s orgány činnými v trestním řízení. Z těchto skutečností lze dojít k závěru, že obviněnému nebude uložen nejvyšší možný trest, ale trest při spodní hranici, který bude podmíněně odložen. Vzhledem k osobě obviněného a k povaze a závažnosti trestní stíhání nepovede k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Vzetí obviněného do vazby je však v případě obviněného vzhledem ke způsobené škodě a povaze trestného činu, pro který je stíhán, nepřiměřeně přísné a již samo o sobě je vlastně trestem, který zřejmě nebude uložen, ani pokud by byl obviněný shledán vinným. Dle názoru obviněného nejsou dány důvody k obavě, že by se obviněný na svobodě snažil zakrývat stopy své trestné činnosti, že by ovlivňoval osoby, které se na této trestné činnosti podílely, jak konstatoval v odůvodnění napadeného usnesení soud I. stupně. Obviněný již od svého zadržení dne 3. 12. 2020 spolupracuje s policií a je ochoten se na vyšetřování domnělé trestné činnosti podílet. Sám obviněný bez vyzvání nabídl policii přístup do své techniky, a pokud by měl v úmyslu někoho ovlivňovat, v žádném případě by policejnímu orgánu přístup neumožňoval. V odůvodnění napadeného usnesení zcela absentuje uvedení konkrétních skutečností, které odůvodňují obavu, že by měl mít obviněný koluzní záměr. Důvodnost obavy musí být založena buď jednáním obviněného, nebo dalšími konkrétními skutečnostmi. Tyto konkrétní skutečnosti musí být dostatečným a rozumným podkladem pro opodstatnění zmíněné obavy. Bez takových skutečností však není dán důvod vazby dle § 67 písm. b) trestního řádu. Obviněný zdůraznil, že mu není kladeno za vinu cokoliv jiného, než že se dopustil legalizace výnosů z trestné činnosti „nákupem“ zboží od obviněného J. M. Neexistují tedy další osoby, jejichž vztah s obviněným by měl být vzhledem k tomuto trestnímu stíhání relevantní. Takovou osobou je pouze J. M., který již byl vyslechnut. Z těchto důvodů nelze dospět k závěru, že u obviněného jsou dány důvody tzv. koluzní vazby dle ustanovení § 67 písm. b) trestního řádu, a proto obviněný navrhl, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a propustil obviněného na svobodu.

3. Z obsahu spisu dále vyplývá, že o této stížnosti rozhodl Krajský soud v Brně usnesením ze dne 7. 1. 2021, č. j. 9 To 453/2020-60 tak, že podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu stížnost zamítl. Důvodem zamítnutí stížnosti obviněného byla skutečnost, že státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Jihlavě již rozhodl o propuštění obviněného P. N. z vazby na svobodu usnesením ze dne 17. 12. 2020, sp. zn. ZT 168/2020, neboť dospěl k závěru, že u obviněného již není dána existence vazebního důvodu, pro který byl vzat do vazby. Z toho vyplývá, že v době rozhodování stížnostního soudu stížnost obviněného P. N. dle stížnostního soudu byla již bezpředmětná. Toto usnesení stížnostního soudu bylo zrušeno nálezem Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2020, sp. zn. IV. ÚS 637/21, neboť jím dle tohoto nálezu bylo porušeno základní právo stěžovatele na soudní ochranu proti zásahu do osobní svobody podle článku VIII odst. 1, 2 a 5 Listiny základních práv a svobod. Z odůvodnění tohoto nálezu je zřejmé, že stížnostní soud se měl zabývat stížnostními námitkami obviněného uvedené ve výše citovaném odůvodnění stížnosti, přičemž pokud tak neučinil, dopustil se porušení základního práva stěžovatele na soudní ochranu proti zásahu do osobní svobody.

4. Obviněný prostřednictvím svého obhájce soudu zaslal doplnění stížnosti proti usnesení o vzetí obviněného do vazby ze dne 16. 9. 2021. Tímto podáním obviněný doplnil svoji stížnost o nové skutečnosti, o kterých se dověděl při svém výslechu dne 2. 7. 2021 a nemohl je tudíž v původním řízení uvést. Obviněný poukázal na to, že z protokolu o domovní prohlídce je zřejmé, že u něj byly v rámci domovní prohlídky dne 3. 12. 2020 zajištěny pouze tři kusy čerpadel, přičemž neexistoval ve spise jediný důkaz pro tvrzení státního zástupce, že bylo zjištěno, že byly odcizeny v továrně

Bosch. Naopak dne 10. 12. 2020, tj. 5 dnů po vzetí do vazby obdržela policie první a jediné vyjádření Bosch, že čerpadla kradená nejsou. Dále obviněný uvedl, že dne 12. 2. 2021 byl obhájce obviněného nahlížet do vyšetřovacího spisu a pořídil si kopii celého spisu, přičemž spis neobsahoval vyjádření společnosti B. D. ze dne 10. 12. 2020, ohledně toho, zda čerpadla zajištěná při domovní prohlídce obviněného jsou kradená či nikoli. Ze zprávy společnosti B. ze dne 10. 12. 2020 je zřejmé, že čerpadla zajištěná při domovní prohlídce u obviněného nebyla odcizena z továrny B. D.. Jde tedy o zcela jednoznačný důkaz, že policie a státní zástupce uváděli úmyslně nepravdivé informace, že mají důkazy o tom, že jsou čerpadla kradená, to vše s cílem dostat obviněného do vazby, přičemž v té době ale žádnými takovými důkazy nedisponovali, když vazební zasedání se konalo dne 5. 12. 2020. Dle názoru obviněného dne 5. 12. 2020 při vazebním zasedání státní zástupce zneužil svoji pravomoc a uvedl soud v omyl, když tvrdil výše uvedené skutečnosti. Tímto svým jednáním státní zástupce a policejní orgán způsobili obviněnému zvlášť závažný následek, tedy zbavení osobní svobody, jejich jednání je v rozporu se všemi principy fungování policie a státního zastupitelství. Obviněný byl napadeným usnesením vzat do vazby na základě neprověřené a mylné informace, že u něj nalezená čerpadla byla odcizena v závodě B. D.. Tato informace však byla státním zástupcem a policejním orgánem prezentována účelově jako pravdivá a podložená adekvátními důkazy. Z těchto důvodů obviněný opět navrhl, aby stížnostní soud napadené usnesení zrušil.

5. Krajské státní zastupitelství v Brně, pobočka v Jihlavě podalo vyjádření k doplnění stížnosti obviněného a zdůraznilo, že předmětný spisový materiál byl k výkonu dozoru z důvodu věcné příslušnosti postoupen na Krajské státní zastupitelství v Jihlavě dne 4. 2. 2021, a tedy současný dozorový státní zástupce sice nebyl přítomen u vazebního zasedání konaného dne 5. 12. 2020, nicméně považuje za nanejvýše vhodné uvést na pravou míru skutečnosti, které nepravdivě uvádí obhájce JUDr. J. H. v doplněné stížnosti. Dle státního zástupce dne 5. 12. 2020 se před Okresním soudem v Jihlavě konalo vazební zasedání ohledně vzetí obviněného P. N. do vazby, v této době byl ve spisovém materiálu pouze úřední záznam policejního orgánu, ze kterého vyplývá, že tento policejní orgán dne 4. 12. 2020 hovořil se zaměstnancem společnosti B. D., který mu sdělil, že tři předmětná zajištěná čerpadla pochází ze závodu společnosti B. D. Žádný další důkaz dne 5. 12. 2020 ve spisovém materiálu nebyl, není tedy pravdou (a dalo by se dokonce hovořit o křivém obvinění či pomluvě), co tvrdí obhájce obviněného, že dne 5. 12. 2020 při vazebním zasedání s cílem poškodit obviněného státní zástupce OSZ Jihlava zneužil svoji pravomoc a uvedl soud v omyl, když zatajil, že ve spise bylo sdělení společnosti B. D., že čerpadla nebyla odcizena. Dne 5. 12. 2020 totiž žádná informace, kromě informace zjištěné dne 4. 12. 2020 o tom, že čerpadla byla odcizena, ve spisovém materiálu nebyla. Vyjádření společnosti B. D. ze dne 10. 12. 2020 neobsahuje sdělení, že čerpadla zajištěná při domovní prohlídce u obviněného nebyla odcizena z továrny B. D., nýbrž obsahuje sdělení, že tato zajištěná čerpadla jsou evidována jako doručená do Maďarska maďarskému kupujícímu, to ovšem neznamená, že by zajištěná čerpadla nebyla odcizena ze strany obviněného. Při identifikaci těchto čerpadel se vychází z tzv. výrobních štítků, kdy je bez dalšího klidně možné, že právě obviněný N. prostřednictvím dalších osob vytvořil duplicitní štítky k čerpadlům, kdy čerpadla nesoucí tyto štítky sice byla odvezena do Maďarska, nicméně ve skutečnosti mohlo dojít k odcizení jiných čerpadel a na tyto byly právě instalovány shora zmíněné duplicitní štítky. V závěru svého vyjádření státní zástupce odkázal na podrobné zdůvodnění napadeného usnesení.

6. Krajský soud v Brně v souladu s ustanovením § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení a řízení mu předcházející a dospěl k závěru, že stížnosti obviněného nelze přisvědčit.

7. Z obsahu spisu vyplývá, že obviněný P. N. je stíhán pro zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákoníku, kterých se měl dopustit v místě, čase a způsobem přesně specifikovaným v usnesení o zahájení trestního stíhání. Dosud zjištěné skutečnosti

nasvědčují tomu, že skutky, pro které je obviněný stíhán se staly, že tyto mají znaky uvedeného zločinu a že je dáno důvodné podezření z toho, že se těchto dopustil právě obviněný. Je tedy dána materiální podmínka podle § 67 trestního řádu pro vzetí obviněného do vazby. Pokud obviněný v odůvodnění své stížnosti uváděl skutečnosti, které jej mají vyvinit ze stíhané trestné činnosti, pak tato jeho obhajoba zcela jistě bude předmětem dalšího dokazování a vyšetřování v této trestní věci obviněného.

8. Úkolem stížnostního soudu bylo posoudit, zda u obviněného je dán důvod tzv. koluzní vazby dle ustanovení § 67 písm. b) trestního řádu. Soudce Okresního soudu v Jihlavě dospěl k závěru, že důvod tzv. koluzní vazby u obviněného je dán, neboť je zde důvodná obava, že by se obviněný Novák v případě pobytu na svobodě snažil zakrývat stopy své trestné činnosti, že by varoval osoby, které se na této trestné činnosti podílely, případně že by s nimi konzultoval obsah vyjádření a výpovědí ve vztahu k orgánům činným v trestním řízení, případně že by ovlivňoval svědky. V této souvislosti soudce poukázal na obsah citované komunikace mezi obviněným aj. J.M., ze které vyplývá, že obviněný je mezičlánkem mezi M., který zboží obstarává a dalšími dosud blíže neurčenými osobami, které následně od obviněného N. zboží odebírají (viz například zpráva od obviněného ze dne 16. 7. 2018, citovaná pod bodem 14 odůvodnění napadeného usnesení). Soudce dále poukázal na zprávu od J. M. ze dne 17. 9. 2018 a dovodil, že obviněný Novák má zřejmě několik, snad i celou řadu odběratelů, a zejména ve vztahu k těmto osobám soud shledává důvodnou obavu, že by je obviněný v případě pobytu na svobodě mohl kontaktovat, varovat a ovlivňovat jejich případné výpovědi. Důvodná je dle soudce také obava z případného maření objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, když na trhu je evidentně značné množství kradených výrobků společnosti B. a je zde důvodné podezření, že obviněný ví, či alespoň tuší, kde se toto zboží může nacházet. Proto je opodstatněná obava, že by se obviněný na svobodě mohl pokusit zakrýt stopy své trestné činnosti a je rovněž pravděpodobné, že by obviněný mohl varovat osoby, které nelegálně obstarávají obviněným poptávané zboží. S těmito argumenty soudce Okresního soudu v Jihlavě se stížnostní soud ztotožnil a pro stručnost pouze dodává, že charakter stíhané trestné činnosti je takový, že objektivně existuje důvodná obava z toho, že by obviněný mohl ovlivňovat svědky, aby vypovídali v jeho prospěch, popřípadě by mohlo dojít k dalšímu koluznímu jednání. Pokud tedy soudce Okresního soudu v Jihlavě dospěl k závěru, že u obviněného je dána zcela konkrétní obava z toho, že by v případě ponechání na svobodě obviněný mohl ovlivňovat svědky, popřípadě spoluobviněného v této trestní věci, nebo jinak mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, pak takovémuto závěru soudce nelze nic vytknout, neboť se jedná o závěr logický a správný. Soudce tedy nepochybil, když dospěl k závěru, že u obviněného je dán důvod tzv. koluzní vazby v takové intenzitě, že nelze ponechat obviněného na svobodě a rozhodl o vzetí obviněného do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) trestního řádu.

9. Z těchto důvodů stížnostní soud dospěl k závěru, že stížnost obviněného není důvodná, a proto byla podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Brno 14. 10. 2021

JUDr. Miroslav Novák
předseda senátu